

Čo všetko zažívajú doktori

Vibrátor v konečníku, ktorý sa nedá vytiahnuť, zlomený penis po súloží v bazéne, človek, ktorý pri veľkej potrebe tak tlačil, že z neho vyšli črevá, či mladá žena, ktorá opakovane vypadávala z okien. Zdravotníci zažívajú popri bežných pacientoch aj veľa netradičných príbehov a lekár z urgentu v Galante **MUDr. JOZEF FATRSÍK (37)** si ich ako spoluautor podcastu *Doktor má Filipa* vypočul už desiatky, mnohé tiež zažil sám na vlastnej koži. S čím všetkým sa teda doktori môžu stretnúť?

■ **Ako ste sa dostali k tomu, že rozprávate príbehy lekárov a svedčate zdravotníkov v podcaste?**

Keď som robil na urgentne v bratislavskej nemocnici na Antolskej ulici, bol tam zdravotný brat Filip Machala, s ktorým som si celkovo dobre sadol. Ja som potom odišiel na urgent do Galanty, on išiel robit do Karlovej Vsi do ambulancie a dlhšie sme sa nevideli. On už dávnejšie rozmyšľal nad vytvorením medicínskeho podcastu, a keď už mal nejakú predstavu, zašiel za chalanmi zo spoločnosti Zábava v podcastoch (*Zapo*) a dohodol sa s nimi, že ak zoženie lekára, ktorý bude ochotný zaújmavo a hlavne veľa rozprávať, tak to skúsia. Spomenul si na mňa, ukecaného doktora, lebo naozaj ukecaný byť viem. Keď mi zavolať, že či by sa so mnou mohol stretnúť, v hlave mi išlo – no ďalší, čo sa dal na finančné poradenstvo a chce ma len ako klienta...

■ **Ale všetko bolo inak!**

Sadli sme si na pivo, pokekali sme o podcaste a tá predstava sa mi celkom zapáčila. Ja som sa už dávnejšie chystal písať blog, ale práce bolo čoraz viac a blog som nechal blogom. Pri podcaste mi bolo jasné, že vysvetľovať poslucháčom medicínu cez

priame príbehy, ktoré zažívame, by bolo výborné, a tak po stretnutí sa s chalanmi zo Zapo nakoniec vznikol podcast: *Doktor má Filipa*. Medzi prvými epizódami bol jeden so záchranárom Robom, ktorého sme si pozvali, a odvtedy sa to rozbehlo. Od vlaňajšieho leta si pozývame lekárov, sestry, záchranárov.

„Do močovej rúry si pán natlačil tuhu z pera.“

■ **Prečo názov *Doktor má Filipa*?**

Rozmýšľali sme, ako nazvať podcast, ktorý má byť príbehový, zaujímavý aj poučný a prišiel nápad volať ho *Doktor a Filip*, lebo ja som doktor, Filip je Filip. V tom momente mi napadlo – *Doktor má Filipa*. Vtipné na tom je, že aj Filip má syna Filipa a aj ja mám syna Filipa, takže názov môže mať viac vysvetlení.

■ **Vysielate ho už takmer rok a pol, za ten čas ste si aj od iných lekárov vypočuli množstvo príbehov o tom, čo všetko sa dá zažiť v nemocnici. Napríklad ten o zlomení penise, ako v akvaparku súložil muž**

s milenkou a zlomil si penis, ale nechcel ísť do blízkej nemocnice, lebo tam mala práve službu na urológii jeho manželka.

To sme mali pozvaného urológa, ktorý nám rozprával príbeh, ako človek so zlomeným penisom žiadal, aby ho odviezli do nemocnice do iného mesta. Samozrejme, že nikto nerozumel, prečo chce ísť inde a nie do neďalekej nemocnice, tak musel ísť s pravdou von, že potrebuje ísť do mesta, v ktorom ho v nemocnici nepoznajú. Operácia vyšla dobre, na druhý deň mohol ísť domov.

■ **Ako sa môže zlomiť penis, keď tam nie je kosť?**

V penise sú kavernózne telesá, ktoré sa po stvrdnutí správajú povedzme ako chrupavka, a to môže prasknúť. Problém je, že po poškodení natečie do okolia veľa krvi a penis by mohol odumrieť, čiže je to dosť závažná vec. Urológovia musia operovať čo najskôr.

■ **Alebo príbehy o tom, ako mali ľudia v sebe cudzie telesá...**

Takých prípadov je plno, napríklad jeden urológ nám rozprával príbeh, ako chcel starší chlap zapôsobiť na manželku, že ešte v posteli vládze, lenže už mal problém s erekciou. Vyriešil to „nápaditým“

Občas sa nájdu chlapi, ktorí si kadetko strkajú do konečníkov. A občas to nevedia dostať von, tak musia zasiahnuť lekári. Stalo sa, že ružový vibrátor museli aj vyoperovať.

„Kolega raz vyťahoval z pošvy korytnačku.“

■ **Chlapi si zasa strkajú kadetko do konečníkov?**

Jeden z prvých príbehov, ktorý som v podcaste rozprával z mojej praxe, bol o 50-ročnom mužovi s cudzím telesom v konečníku. Mal som službu na urgente, bol som práve v chirurgickej ambulancii a na dvere zaklopal muž, tak som sa ho automaticky pýtal, s akým problémom ide, aby som ho zatriedil. A on na to – ja by som vám to radšej povedal súkromne. Lekár na urgente potrebuje vedieť, či ide o úraz alebo nejaký iný problém, no nakoniec som ho vzal dovnútra, zatvoril som dvere a on potichúčky: „Mám cudzie teleso v konečníku.“ Ja, polousmevne, polovážne, že: „Áno? A ako sa to stalo?“ A on: „Dal som si ho tam sám.“ Tak som si otvoril jeho údaje v počítači, prebehol som ambulantné nálezky, že na čo sa lieči, otočil som sa

► **Jozef Fatrsík pracuje roky ako lekár na urgentnom prijíme, najskôr robil v nemocnici na Antolskej v Bratislave, v súčasnosti je v nemocnici v Galante.**

spôsobom – vopchal si do močovej rúry v penise tuhu z pera, lebo chcel, aby to bolo pevnejšie.

■ **A bolo pevnejšie?**

No dostalo ma, že tak dokázal súložiť. Sasi desaťcentimetrovou tuhou od pera natlačenou v penise v močovode. Samozrejme, že si ublížil a musel ísť na zákrok. Alebo ďalší urológický príbeh pána, ktorý sa nechával pravidelne precievkovať, čiže vsúvať si hadičku do močovej rúry. Bavilo ho to tak, že za úkon platil nejakej prostitútke. Chcel mať pocit, že všetko bude bezpečné, tak katéter-hadičku pravidelne dezinfikoval alkoholom. Alkohol však poškodzoval močovú rúru a tým, že to robil opakovanne, močovú rúru si doslova spálil.

■ **Urológ vám porozprával príbeh ženy, ktorá sa v noci zobudila so silnou potrebou sexu, vedľa postele mala nočný stolík, ale v ňom boli iba nožnice. Chcela ich použiť na uspokojenie a skončila v nemocnici. Prečo to ľudia robia?**

Ľudia sú neskutoční v tom, čo dokážu vymyslieť, neverili by ste, čo všetko niekedy v nemocniciach riešime. Kolega z Antolskej mi rozprával, že žene vyťahoval z pošvy aj korytnačku.

naňho a hovorím mu: „Nó, a tu vidím, že to nie je prvýkrát.“

■ **Robil to pravidelne?**

Áno, a občas ten predmet nevedel vyťahovať, tak skončil v rukách lekárov. Predstavte si, že si človek „zabudne“ niečo v konečníku a nakoniec mu z neho vyťahnu 25-centimetrový vystrúhaný drevený penis.

■ **Dá sa to vytriahnuť bez problémov?**

Robia to zväčša gastroenterológovia, snazia sa vyťahovať, ako sa dá, ak to inak nejde, tak aj rukou, ale von to ísť musí, lebo inak môže vzniknúť napríklad ileus – nepriechodnosť čriev. Takže je to pomerne akútny problém. Ak sa vytriahnuť nedá, prídu na rad chirurgovia a môže sa to skončiť pokojne aj operáciou. Jemu ten drevený penis kolegovia vytiahli, a keď odchádzal, ešte sa ospravedlňoval: „Pán doktor, už sa to nestane.“

■ **Mali ste aj prípad ružového vibrátora, ktorý bolo treba vytriahnuť cez brúcho. O čo išlo?**

To bol jeden z prípadov, keď sa ho vytriahnuť nepodarilo a museli to urobiť operač-

ne. Lekár vždy robí podrobný opis úkonu a celkom zaujímavý vyznel text gastroenterológa ešte pri pokuse vybrať cudzie teleso kolonoskopom: „Pokušam sa dosiahnuť na teleso, ale je kľzké a šmyká sa, vtláča sa ešte viac dnu.“ Ono to je často aj vtipné, ale to je reálna vec, lekárska snaží vibrátor chytiť kolonoskopom s háčikmi a napriek tomu sa šmyká. V sliznici je vlhko, slizko, konečník má tendenciu vťahovať predmet do seba, takže ten doslova uteká. Keď už bol zatlačený prišli, a nevedeli ho vytriahnuť, nebola iná možnosť, ako pa-

◀ **Starší pán si chcel pred súložou spevniť penis a predviesť sa pred manželkou, tak si do neho strčil náplň z takéhoto pera.**

cienta otvoríť a ružový vibrátor z neho vyoperovať.

■ Alebo sodastream ..

Ak si dobre pamätám, tak to bol príbeh gastroenterológa, ktorý vrazil, ako si človek vopchal do konečníka nádobu zo sodastreamu, ktorá má dosť veľký priemer. Dokázal ju do seba cez konečník dostať, no vybrať si ju už nevedel.

■ Zažijú zdravotníci to, že prístihnú pacientov pri sexe v nemocničnej izbe?

Áno, psychiater nám rozprával, ako mal v nemocnici pacientku a pacienta, ktorí sa zblížili. Obaja schizofrenici, stabilizovaní, ale stav sa zmenil a naozaj toto vyviedli napriek tomu, že pacientka mala práve menštruáciu. Keď ich prichytili priamo pri sexe, ona bola hore, nad hlavou točila ručnák a kričala: „Ja som Alžbeta Bátorí!“ A užívali si. Personál ich, samozrejme, oddelil a upratovačka mala čo robiť, aby všetko poupratovala.

„Baleťák si vytlačil vlastné črevá cez konečník.“

■ Ľudia v zdravotníctve už musia byť aj dosť „otrlí“...

Musia si zvyknúť. Práve som mal službu a riešil som 140-kilového chlapa, doniesli ho so staženým dýchaním a vyzeralo to ako zlyhovanie srdca. Lenže vyšiel mu veľmi vysoký kreatinín, obličkový parameter – mal ho 1 455, normálne je asi do 100. Tento pacient dlhšie nemočil, mal nepriechodné močové cesty, asi mal zväčšenú prostatu, ktorú neriešil. Išiel som za ním, že málo močí a on: „Mám dobré držáky, aj celý deň nemočím a potom zo mňa vytečie pár kvapiek.“ Pár kvapiek nie je močenie, tak som ho začiekval a vyšiel z neho relatívne rýchlo liter. Aj na to musíme dávať pozor, takže sme mu moč vypúšťali postupne – frakcionovane. Niektorí sa tak hanbia a keď prídu do nemocnice, sú už pomaly na umretie, s ťažkým zápalom močových ciest, so zlým dýchaním, tekutiny v nich zostávajú, opúšťajú. Prostata tlačí na „ventil“, ktorým majú ísť tekutiny von a nepustí ich. Nie, kedy nechápem, ako to, že pacienta neboli brucho, ale my k tej diagnóze skôr či neskôr pridáme, aj keď sa nám to snažia zatajovať.

Foto: Miroslava Špodnírková, TASR, Dreamstime

▲ Občas na urgentnú príjmu pacientov, ktorí majú aj štvrt tony. Takých však nedokáže privieztť sanitka, lebo sa nezmestia na ležadlo, ktoré ani nemá takú nosnosť. Tak pacienti musia privieztť hasiči.

■ Legendárny je príbeh tanečníka baletu, ktorý na záchode tak tlačil, že si vytlačil aj črevo. Tento príbeh ste zažili priamo vy?

Áno, bol to jeden z prvých netradičných príbehov po tom, ako som začal robiť na urgentnom príjme. Sanitka mi doviezla pacienta, pýtam sa na anamnézu a povedali mi: „Vys... si črevá.“ Čože? To je čo za hlúposť, veď to sa hádam ani nedá! Bol to strašne chudý chlapík v obrovských bolestiach, ktorý vážil možno 40 kil aj s topánkami. Odkryl som deku na ležadle, na

ktorom ležal, a naozaj – z konečníka trčali črevá, doslova pár metrov. Fúha, hneď som volal chirurgovi, a keď sme spolu telefonovali, neveril mi, vravel, že sa na to hneď ide pozrieť. Keď prišiel dole, ešte bolo haha, hihí, že si z neho utahujeme, tak som mu to ukázal. Vyliezli mu oči a ihneď prikázali: „Zavolajte na sálu!“

■ Ako sa to vlastne dá, že si človek vytlačí črevá?

Pacienta som sa pýtal, čo sa stalo, tak vysvetľoval, že pred tréningami a vystúpe-

niami ide vždy na záchod a snaží sa aj nasilu niečo zo seba vytlačiť, aby počas vystúpenia nemal problémy. Robil to roky a dopadlo to takto.

■ Zrejme si svaly, ktorými tlačil, tak vytrénoval, že boli silnejšie ako schopnosť vnútornosti udržať sa dnu?

A zrejme si tak oslabil aparát, ktorý má držať konečník, že sa mu odtrhol. Ako keď má športovec únavovú zlomeninu, že už to kosť nevydrží. No toto je veľká rarita, že si človek zlikviduje väzivo, ktoré drží pokope análny otvor.

■ Na základe týchto príhod vysvetľujete, ako telo funguje, čo všetko sa môže stať. Lekári, sestry, záchranári, ktorých si pozývate do podcastu, sa hneď vedia prispôbiť, keď chcete od nich príbeh?

Je to individuálne, mali sme ľudí, ktorí mysleli, že porozprávajú príbeh, no po zapnutí mikrofónov sa zasekli, ale ja s Filipom sme tam na to, aby sme v podobných situáciách potiahli, usmernili, aby sme občas dali príbeh, ktorý sme zažili my. O tom podcast je, že nielen host, ale aj my musíme vedieť zatiahnuť. A často máme super hosti, ktorí dávajú jeden príbeh za druhým.

■ Odkiaľ prichádzajú? Z celého Slovenska?

Zo všadiaľ. Mali sme napríklad sestričku z oddelenia ARO z Michaloviec, ktorá prišla na oťoch do Bratislavy kvôli na-

Jozef Fatsík (vpravo) s Filipom Machalom, ktorý vymyslel podcast Doktor má Filipa. Obaja pracujú v zdravotníctve a v podcaste rozprávajú príbehov doktorov a sestričiek.

▲ Dá sa zlomiť penis, aj keď v ňom nie je kosť? Áno, dá. Medzi lekármi sa rozpráva aj prípad neverného muža, ktorý si pri milénke zlomil penis a nechcel ísť do nemocnice v jeho meste, lebo tam pracovala manželka.

hrávaniu a bola dobrá, ukecaná, bavilo ju to.

■ Niektorí z lekárov rozprával tiež o Wolverinke, ktorá prežila viackrát pády z výšky. Prečo Wolverinka?

Vo filme o X-menoch bol Wolverine, ktorý mal spevnené kosti mimoriadne odolným kovom. Toto bolo dievča, ktoré asi malo nejakú tendenciu vpadávať z okien, takže po tých pádoch už mala v sebe zopár titánových kostí a lekári z úrazového si ju pracovne nazvali Wolverinka. Nevie me, či padala naschvál alebo nešťastnou náhodou, ale ak sa nemýlim, tak to isté dievča raz spadlo aj z bratislavskej reštaurácie UFO.

„Zázrakom prežila pád z reštaurácie UFO. Wolverinka.“

■ Z tej, čo je vo výške asi 80 metrov nad zemou?

Áno a pád zázrakom prežila, lebo dopadla na auto zaparkované pod mostom SNP, ktoré náraz stlmilo. V podstate sme o nej hovorili dvakrát, lebo najskôr ju spomenul záchranár, ktorý ju zachraňoval, potom o nej hovoril traumatológ, ktorý bol v službe na traumatológii, keď ju po niektorom z pádov doviezli. Že prežila, je naozaj zázrak, lebo pády z takých výšok sú

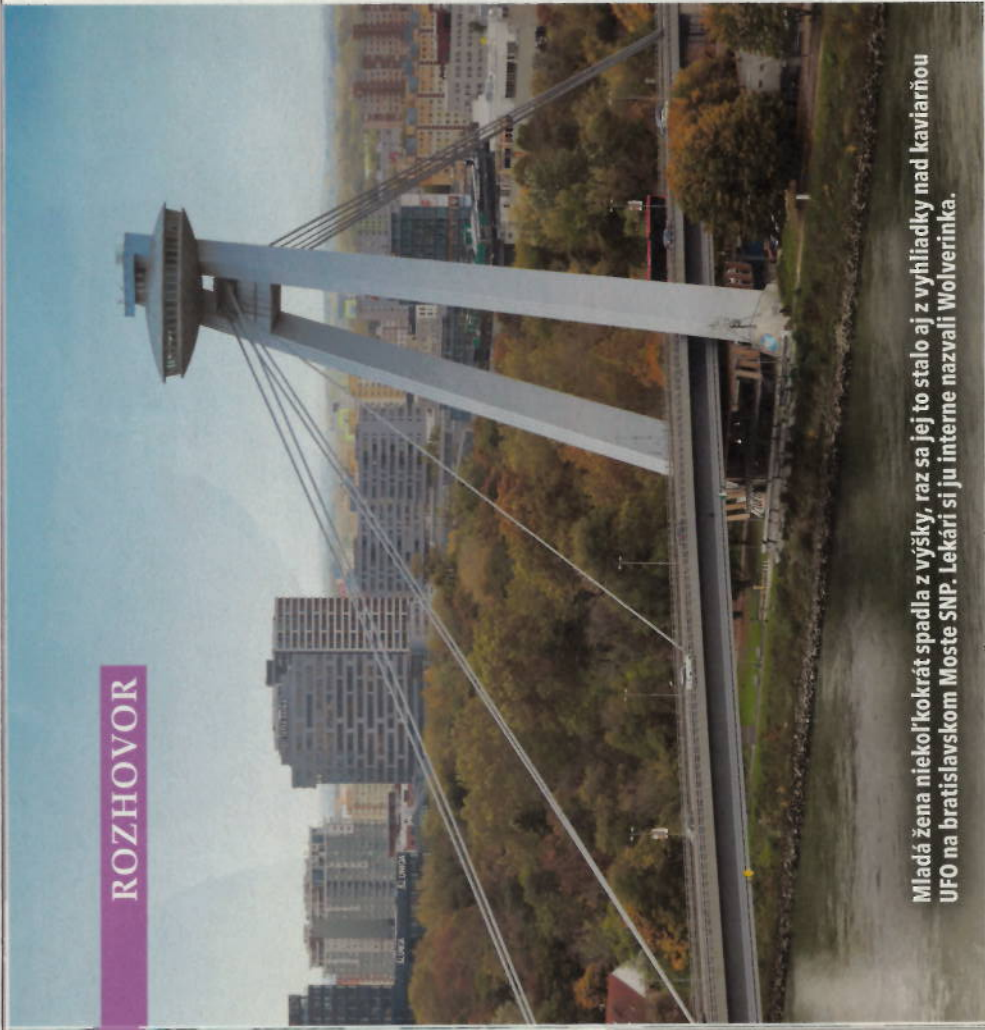
masaker. Na jednej strane je človek strašne krehký a na druhej strane vidíte, koľko telo dokáže vydržať.

■ Existuje tiež výraz „vanishove deti“, ktoré ste tiež občas spomínali. Čo to je?

Je to podľa pracieho prostriedku Vanish. Niektoré maličké deti, ktoré už vedia chodiť, na sekundu spustíte z očí a sú pri tom najhoršom, čo vám napadne – schody, zásvky, vidličky, nebezpečné tekutiny. Keď je práci prostriedok v menšej fľaši, ktorú deti dokážu zdvihnúť, tak sa niektoré aj napijú. Našťastie, tieto veci nie sú také nebezpečné ako kyseliny alebo lúh, ale niektoré detičky vedeli vypiť statocne. Je to pojem, ktorý vymysleli sestričky z pediatrie a z traumatológie. Drvivú väčšinu detí, našťastie, zachránili.

■ Z času na čas sa objavujú zábery z Ameriky, ako záchranári riešia prevoz extrémne obéznych ľudí, občas ich z domu vyťahujú hasiči. Zažili ste také niečo aj vy?

Zažil, aj nedávno som mal 253-kilového chlapa, ku ktorému takisto museli volať hasičov, lebo v sanitke by sa nezmestil na ležadlo, ktoré ani nemá takú nosnosť. Na urgent nám vopred hlásia, že hasiči vezú 250-kilového človeka, má také a také ťažké kosti, aby sme ich očakávali, a my sa v nemocnici snažíme nájsť posteľ, o ktorej si myslíme, že by ho mohla udržať. Zatiaľ s tým nebol problém, posteľe ich udržiavali, ale najväčší problém pri nich je, že keď si ľahnú, je ťažké ich dostať na nohy. Skúse-

Mladá žena niekoľkokrát spadla z výšky, raz sa jej to stalo aj z vyhladky nad kaviarňou UFO na bratislavskom Moste SNP. Lekári si ju interne nazvali Wolverínka.

noší s nimi je taká, že z nemocnice sa už často nedostanú, lebo ich privezú s mimoriadne závažnými problémami, zlyháva im srdce, nevedia dýchať, mnohokrát sú to fajčiari, majú nejaký zápal. Ten štvrtotový pacient o dva dni umrel.

■ **Pre personál v nemocniciach sú náročné resuscitácie. Boli situácie, keď ste ich mali niekoľko za službu?**

Aj sedem. Jedna resuscitácia je minimálne 40 minút roboty a za seba poviem, že

je rozdiel, koho resuscitujete. Psychicky je lepšie resuscitovať 90-ročného človeka, pri ktorom, ak sa to nepodarí, tak to rodina aj lekár skôr vstrebnú, lebo sa stalo niečo neodvratiteľné. Lenže ak máte 40-ročného, resuscitujete ho a po necelej hodine je vám jasné, že to už nedá, tak lekár prežívá úplne iné pocity. Pri druhej vlně covidu som zažil, že som bol ako doktor sám pri dvadsiatich pacientoch a bola situácia, keď som neúspešne resuscitoval 42-ročného

▼ **Jozef Fatrsík zažil prípad balebáka, ktorý tak tlačil, že z neho vyšli črevá. Hovorí, že to bolo asi najhoršie, čo videl, hoci toho už zažil veľa.**

Foto: Pavol Funtal, Dreamstime, Miroslava Spodniaková

ho pacienta, po ukončení ma hneď volali k ďalšiemu a takto sme išli dokopy asi sedemkrát. Zachrániť sa podarilo dvoch, čo je strašne málo. Ráno som mal oznámiť piatim ľuďom, že im zomreli príbuzní, z toho mnohí pomerne mladí. To sa ťažko vstrebáva.

■ **Čo sa vo vás dialo?**

Ráno po službe som prišiel domov a psychicky som to nezvládol, sadol som si za počítač, že napíšem spoveď lekára, nech ľudia neblbnú a dajú sa zaočkovať. Zo zúfalstva som si nalial whisky, písal som a normálne som pri tom zaspal. Keď má človek sedem resuscitácií, je to neskutočná práca a zátáž na psychiku.

„Nedávno som riešil 253-kilového chlapa.“

■ **Z hľadiska fyzickej náročnosti je to aké?**
Ak to nerobíte úplne správne, tak po jednej resuscitácii ťažšieho pacienta máte svalovicu na horných končatinách. Ak to aj robíte správne, ste úplne vyčerpaný. Každý si pamätáme na dvanásťminútovky, ktoré sme behávali v škole. Po resuscitácii sú zdravotníci asi v takom stave, ako keď naplno bežíte dvanásťminútovku – spoteení, vyčerpaní, a to nehovorím o tom, že sa môže defibrilovať, dávate adrenalin, lieky, voláte ARO, čo je psychická a fyzická robotu naraz. A keď sa nepodarí, potom to hovoríte príbuzným.

■ **Čo najhoršie ste zažili?**

Zažil som aj odtrhnuté alebo rozdrvené končatiny, zažil som veľa úmrtí, ale na pohľad boli pre mňa najstrašnejšie tie črevá balebáka. Neviem, či uvidím niekedy niečo horšie.

■ **A psychicky?**

Smrť mladých ľudí. Dodnes mám pred očami 26-ročného Poliaka, ktorý mal boľestí na hrudníku. Relatívne rýchlo, do 15 minút som mal diagnózu – disekujúca aneurizma hrudnej aorty. To je stav, keď je na hlavnej tepne, ktorá ide od srdca, vydutina, a praskne, začne vlastne krvácanie do steny samotnej cievy. Akútny stav, ako keby vám prestrelili hrudník pištoľou. Bol to poľský kamionista, ktorý zaparkoval na benzínke v Bratislave s tým, že mu je

▲ **„Jedna resuscitácia je asi taký výkon, ako keby ste naplno bežali dvanásťminútovku. Zažil som službu, keď sme mali sedem resuscitácií,“ hovorí Jozef Fatrsík.**

strašne zle. Po privezení do nemocnice sa račnú sálu. Tento prípad som vstreboval dva roky, keď som mal horšiu náladu, tak som si párkrát aj poplakal.

■ **Napriek tomu, že lekári na urgente den-ne vidia všetko možné, nesú si prípady takto v hlave so sebou dlho?**

Mnohé áno, na niektoré nezabudnem nikdy, lebo nebolo veľa takých mladých ľudí, ktorí by mi umreli pod rukami. Úpl-

ne inak sa z hlavy lekára dostáva prípad 90-ročného človeka, pri ktorom vidíte, že je koniec, a s podobnými prípadmi sa stretávate pravidelne, a inak vstrebovate 26-ročného, pri ktorom je to strašne silné.

■ **Ako mladý lekár ste začínali pri deťoch, no nakoniec ste sa dali na urgent. Prečo?**

Chcel som byť pôvodne pediater, ale v rámci cirkulácie som sa dostal aj na urgent a ten mi sadol ako zadok na šerbel. Vždy sa mi páčila rýchla diagnostika. Ak ste niekedy videli seriál o doktorovi Housevi, tak urgent ho trochu pripomína – akútne stavy, treba ich diagnostikovať rýchlo, lebo pacient môže umrieť. Nemáme, samozrejme, taký široký záber ako superlekári v seriáloch, ale občas príde aj raritná diagnóza, a keď na ňu lekár príde, je na seba hrdý, lebo ak by na ňu neprišiel, pacient by zomrel. Tá diagnostika, pričádzanie na to, čo človeku je, ma baví. To mi naozaj dokonale sadlo.

Richard Filipko

„Úmrtie mladého človeka ostane v lekárovi dlho.“

vyzeralo to ako v Chicago Hope. Všetci sa snažili mladého človeka zachrániť. Zlá diagnóza. Keď sa to rozbehne, je malá šanca na prežitie, ale zúfalo skúšate úplne všetko. Kardiológ mal mini echo, ktoré vedelo zobrazit srdce, a on nás nakoniec zastavil, že už to ďalej nepôjde, v srdci je diera ako palec. Už sa nedostal ani na ope-

MUDr. JOZEF FATRSÍK (37)

Pochádza z Považskej Bystrice, pracoval v nemocnici na Antolskej ulici v Bratislave, v súčasnosti pracuje v nemocnici v Galante, kde je zástupca primára na urgentnom príjme.

Počas prvých vln covidu sa v Galante staral aj o covidové oddelenia.

Je spolutvorca najpopulárnejšieho lekárskeho podcastu Doktor má Filipa. Je ženatý, má tri deti, žije v Galante.

